



Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00117/2011-01
Датум: 20.07.2011. године
Београд

Високи савет судства у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00318/2010-01 од 14.06.2010. године по приговору

Ј.К. из Оцака, [REDACTED], на основу члана 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС бр. 35/2011) на седници одржаној дана 20.07.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

Приговор Ј.К. из Оцака **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог састава Високог савета судства број 119-05-00318/2010-01 од 14.06.2010. године се **потврђује**.

Образложење

Одлуком Високог савета судства број 06-00-0034/2009-01 од 16.12.2009. године извршен је избор судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности а поводом објављеног огласа за избор судија у судове опште и посебне надлежности од 15.07.2009. године.

Против напред наведене одлуке Високог савета судства Ј.К. изјавила је уставну жалбу наводећи да је у тренутку подношења пријаве била на сталној судијској функцији у Општинском суду у Оцацима и то председник суда поступајући у

кривичној, парничној, ванпарничној и земљишно - књижној рефереди, те како се благовремено пријавила за избор судија Апелационог суда Нови Сад, Вишег суда Нови Сад, Вишег суда Сомбор и Основног суда Сомбор предложила је да се о њеној поднетој пријави одлучи тиме што ће бити изабрана у један од судова за који се пријавила.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године престала је судијска дужност са 31.12.2009. године за 837 судија као и за Јелену Ковачевић која је наведена под редним бројем 304.

Против напред наведене одлуке Високог савета судства Ј.К. је благовремено поднела жалбу Уставном суду Републике Србије са предлогом да се жалба усвоји и поништи одлука Високог савета судства од 25.12.2009. године као и да се наложи Високом савету судства да се одлучи о њеној пријави за избор за судију у неки од судова за који се пријавила.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00318/2010-01 од 14.06.2010. године Ј.К. која није изабрана за судију престала је судијска дужност са 31.12.2009. године и измењена је одлука Високог савета судства бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 304 изреке. И против ове одлуке Ј.К. је изјавила жалбу остајући при наводима и предлозима из раније изјављених жалби.

На рочишту пред Комисијом Високог савета судства одржаном дана 05.07.2011. године Ј.К. је у потпуности остала при наводима и предлозима из поднете жалбе и писмених изјашњења.

Високи савет судства сходно члану 5 став 3 Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 101/10) жалбу Уставном суду и сва писмена изјашњења Јелене Ковачевић сматра приговором на Одлуку Високог савета судства број 119-05-00318/2010-01 од 14.06.2010. године.

Високи савет судства је на основу навода из приговора Ј.К. њених усменој навода на расправи пред Комисијом, као и на основу садржине писмених доказа из списка предмета утврдио чињенично стање на основу којег је закључио да о поднетом приговору одлучи на начин ближе описан у изреци ове одлуке. Разлози за такву одлуку су следећи:

У оспореној одлуци је наведено да су се образовали разлози у погледу стручности и оспособљености Ј.К. да врши функцију судије.

Што се тиче критеријума оспособљености наведено је да постоје разлози за сумњу јер је у 2006. години поступајући у парничној материји 2 одлуке израдила до 60 дана док је у 2008. години поступајући у кривичној материји израдила 43 одлуке до 60 дана.

Из извештаја о раду Општинског суда у Опацама за 2006. годину Високи савет судства је утврдио да су судијску функцију поред Ј.К. вршили П.С. и С.Д. да је Ј.К. поступајући у парничној материји решила 85 предмета доносећи 54 одлуке и 31 решење тако да је 52 одлуке израдила у

року до 30 дана а 2 одлуке у року до 60 дана. Из извештаја о раду судије П.С. за 2006. годину утврђено је да је исти поступао у парничним предметима и да је решио 175 предмета доносећи 118 пресуда и 57 решења тако да је 95 одлука урадио у року до 30 дана, 19 одлука је урадио до 60 дана а 4 одлуке преко 60 дана. Такође је судија П.С. поступао и у парницама из радног односа где је решио 185 предмета доносећи 103 пресуде и 82 решења па је 73 одлуке урадио до 30 дана а 27 одлука до 60 дана и 3 одлуке преко 60 дана. Што се тиче судије С.Д. он је поступајући у парничним предметима донео 320 одлука од тога 168 пресуда и 152 решења тако да је урадио 2 одлуке преко рока од 30 дана.

Имајући у виду чињенице утврђене из извештаја о раду Општинског суда у Оџацима а који се односи на Ј.К., П.С. и С.Д. а у погледу прекорачења рока до 30 дана за израду донетих одлука, Високи савет судства је утврдио да је 55 одлука урађено после рока од 30 дана што просечно износи 15 одлука. Како је Ј.К. урадила 2 одлуке после рока од 30 дана несумњиво је закључено да је то знатно ниже од просека суда у којем је радила. Како чланом 6 став 1 тачка 1 алинеја 1 Правилника за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС бр. 35/2011 у даљем тексту Правила за примену Одлуке) прописано да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у посматраној години испунио орјентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности (у конкретном случају Ј.К. је у 2006. години остварила норму у проценту од 255,69%) и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у погледу одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења суда у којем је радио.

Због свега напред наведеног Високи савет судства сматра да што се тиче 2006. године код Ј.К. није оборена претпоставка у погледу оспособљености јер израдом 2 одлуке после рока од 30 дана није имала груба негативна одступања у односу на просек одељења Општинског суда у Оџацима а у погледу израђених одлука по истеку тог рока. Самим тим наводи из оспорене одлуке да је оборена претпоставка у оспособљеност Ј.К. због неизрађене 2 одлуке у току 2006. године нису прихваћени.

Међутим разлози за сумњу у оспособљеност Ј.К. тиме што је у 2008. години у кривичним одлукама израдила 43 одлуке до 60 дана су основани па је Високи савет судства закључио да је оборена претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу критеријума оспособљености.

Наиме, из извештаја о раду Општинског суда у Оџацима за 2008. годину утврђено је да је Ј.К. поступајући у кривичној материји решила 237 предмета тако што је донела 232 пресуде и 5 решења од којих је 194 одлуке урадила у року до 30 дана а 43 одлуке у року до 60 дана. Судија П.С. је у 2008. години 19 одлука урадио у року преко 30 дана док је судија С.Д. у 2008. години израдио укупно 36 одлука у року после 30 дана. Наведене чињенице указују да је у Општинском суду у Оџацима 98 одлука урађено у року преко 30 дана што просечно износи 32,66 одлука по судији. Како је Ј.К. 43 одлуке урадила у року преко 30 дана то је

овим бројем одлука грубо негативно одступила те сходно члану 6 став 1 тачка 1 алинеја 1 Правила за примену Одлуке не испуњава критеријум оспособљености.

Број одлука које је Ј.К. израдила после рока од 30 дана а у 2008. години су разлози за сумњу у њену оспособљеност како је то предвиђено и чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ бр. 49/09 у даљем тексту Одлука о утврђивању критеријума и мерила) па је самим тим оборена претпоставка да испуњава критеријум оспособљености.

Према даљем налажењу Високог савета судства оборена је претпоставка и у погледу критеријума стручности а из разлога што је Ј.К. поступајући у кривичним предметима у 2007. години имала 36,26% укинутих одлука а у 2008. години је имала 34,38% укинутих одлука.

Наиме према члану 13 став 2 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила сматра се да кандидат није испољио довољан ниво стручности ако је у последње 3 године имао укинутих одлука знатно изнад просека суда у коме врши судијску дужност, чланом 14 став 1 тачка 3 исте Одлуке прописано је да се разлози за сумњу у стручност образују зависно од броја потврђених, преиначених и укинутих одлука по правном леку. Критеријум стручност прописан је и чланом 5 став 1 тачка 1 Правила за примену Одлуке тако што је прописано да подносилац приговора испуњава критеријум стручности ако је у 2006. години, 2007. и 2008. имао мањи проценат укинутих одлука од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност.

Из извештаја о раду Општинском суду у Оцацима за 2007. годину утврђено је да је у кривичној материји у којој је поступало двоје судија, дакле није постојало кривично одељење, проценат укинутих одлука 43,68% док је проценат укинутих одлука на нивоу суда износио 34,03%. Како је чланом 13 став 1 Мерила за оцену минимума успешности прописано да судија има задовољавајући квалитет, а у оквиру критеријума стручности, ако број укинутих одлука у односу на број размотрених одлука не прелази за општински суд у кривичној материји 15%, то се недвосмислено може закључити да је са 36,26% укинутих одлука Ј.К. грубо одступила од дозвољеног процента укинутих одлука предвиђених Мерилима. Овакав закључак Високи савет судства изводи без обзира на чињеницу што је проценат укинутих одлука на нивоу суда у кривичној материји за 2007. годину износио 43,68%, дакле Ј.К. је имала нижи проценат, јер је њен проценат укинутих одлука у кривичној материји већи од процента укинутих одлука на нивоу суда за 2007. годину а који износи 34,03%.

Анализирајући све напред наведене чињенице Високи савет судства је закључио да је оборена претпоставка да Ј.К. испуњава критеријуме у погледу стручности и оспособљености јер су разлози за сумњу у испуњавање тих критеријума наведени у оспореној одлуци у потпуности потврђени током поступка преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства. Самим тим Високи савет судства је закључио да на основу члана 29 Правила за примену Одлуке приговор Ј.К. одбије као неоснован а потврди оспорену одлуку како је то ближе наведено у изреци.

Високи савет судства је ценио и друге доказе па је нашао да су исти без значаја

за другачију одлуку јер је уверење да **Ј.К.** не испуњава критеријум оспособљености и стручности на несумњив начин потврђено изведеним доказима што оспорену одлуку чини правилном и на закону заснованом.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Мирјана Ивић**



Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду Републике Србије, у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.